

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД

Рев 5402/2020
26.11.2020. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија Слађане Накић Момировић, председника већа, Добриле Страјина, Марине Милановић, Данијеле Николић и Катарине Манојловић Андрић, чланова већа, у парници АА из ..., чији је пуномоћник Јелица Бошковић, адвокат из ..., против тужене Републике Србије, коју заступа Државно правобранилаштво, Одељење у Краљеву, ради накнаде имовинске штете, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против пресуде Вишег суда у Чачку Гжрр 413/19 од 08.07.2020. године, у седници одржаној 26.11.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији тужене изјављеној против пресуде Вишег суда у Чачку Гжрр 413/19 од 08.07.2020. године, као о посебној ревизији.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужене изјављена против пресуде Вишег суда у Чачку Гжрр 413/19 од 08.07.2020. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Чачку Прр1 82/19 од 16.07.2019. године, ставом првим изреке, обавезана је тужена да тужиоцу на име накнаде имовинске штете изазване повредом права на суђење у разумном року исплати неисплаћена потраживања из радног односа чија је висина утврђена Закључком о листи потраживања Трговинског суда у Чачку од 14.05.2007. године (тач. 185) у предмету Ст. 4/10, у износу од 94.700,24 динара са законском затезном каматом од 14.05.2007. године као дана усвајања Закључка о листи потраживања до коначне исплате. Ставом другим изреке, обавезана је тужена да тужиоцу на име трошкова парничног поступка исплати износ од 21.000,00 динара.

Пресудом Вишег суда у Чачку Гжрр 413/19 од 08.07.2020. године, ставом I изреке, преиначена је пресуда Основног суда у Чачку Прр1 82/19 од 16.07.2019. године, тако што је обавезана тужена да тужиоцу на име накнаде имовинске штете изазване повредом права на суђење у разумном року у предмету Привредног суда у Чачку Ст.4/10, исплати неисплаћено потраживање из радног односа, чија је висина утврђена Закључком о листи потраживања са Закључком о оспореним потраживањима Трговинског суда у Чачку од 14.05.2007. године, у износу до 94.700,24 динара са законском затезном каматом од 20.03.2019. године, као дана подношења тужбе па до коначне исплате, који износ ће се исплатити на терет буџетских средстава Републике Србије у оквиру средстава која су намењена покрићу текућих расхода Привредног суда у Чачку од којих се изузимају расходи за запослене и текућа одржавања објеката и

опреме; одбијен је тужбени захтев тужиоца у делу којим је тражено да се обавезе тужена да му на досуђени износ накнаде имовинске штете плати законску затезну камату од 14.05.2007. године, као дана усвајања закључка па до 19.03.2019. године и тужена обавезана да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка у износу од 21.000,00 динара. Ставом другим изреке одбијен је захтев тужене за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужена је благовремено изјавила ревизију, због погрешне примене материјалног права, с`тим што је предложила да се ревизија сматра изузетно дозвољеном (члан 404. ЗПП).

Чланом 404. ставом 1. Закона о парничном поступку - ЗПП („Службени гласник РС“, бр. 72/11, 87/18), прописано је да ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда, потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија), док је ставом 2. истог члана прописано да о дозвољености и основаности ревизије из става 1. овог члана одлучује Врховни касациони суд у већу од пет судија.

Предмет тужбеног захтева у овом спору је исплата новчаног потраживања из радног односа, чија је висина утврђена Закључком о листи потраживања Трговинског суда у Чачку Ст. 3/06 од 14.05.2007. године и износу 94.700,24 динара.

Према Закључку усвојеном на седници Грађанског одељења Врховног касационог суда од 02.11.2018. године, у поступку решавања спорног правног питања, Република Србија одговара за материјалну штету насталу због потпуног или делимичног неизвршења правноснажних и извршних судских одлука, односно у стечају утврђених потраживања запослених из радног односа које су без њихове кривице остале неизмирене и у поступку стечаја вођеном над стечајним дужником са већинским друштвеним или државним капиталом, уз услов да је претходно утврђена повреда права на суђење у разумном року. Побижана пресуда не одступа од наведеног Закључка, код чињенице да је тужиоцима утврђена повреда права на суђење у разумном року у стечајном поступку, са којих разлога, по оцени Врховног касационог суда, нису испуњени услови прописани чланом 404. став 1. ЗПП, да би се у овом спору дозволило одлучивање о посебној ревизији тужене, због чега је одлучено као у првом ставу изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије на основу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни касациони суд је утврдио да ревизија није дозвољена ни као редовна.

Према члану 468. став 1. ЗПП, спорови мале вредности су спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе. Одредбом члана 479. став 6. ЗПП прописано је да ревизија није дозвољена у споровима мале вредности.

Како је вредност предмета спора испод законом прописаног цензуса за спорове мале вредности, ревизија није дозвољена, при чему није од значаја што је

другостепеном пресудом преиначена првостепена пресуда, јер је реч о спору мале вредности, тако да се не примењује одредба члана 403. став 2. тачка 2. ЗПП, по којој је ревизија увек дозвољена ако је другостепени суд преиначио пресуду и одлучио о захтевима странака.

Из наведених разлога, на основу члана 413. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у другом ставу изреке.

**Председник већа - судија
Слађана Накић Момировић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић